

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Landstthinget.

N^o 47.

Attende Møde.

Onsdagen den 27de Februar.

(Fortf.)

Orsted: Men Sagen vil vist paa mange Maader forandre sin Skikkelse, førend den kommer hertil. Der ere maaffee mange Sager, der ere komne til Thinget, som ikke vilde komme for i denne Session, og andre ville maaffee indkomme her i en forandret Skikkelse, saa at det vist er ganske hensigtsmæssigt, at Enhver for sig forbereder sig, men, om en Comittees Valg skulde være hensigtsmæssigt, finder jeg idetmindste tvivlsomt.

Treschow: Jeg forestiller mig, at, da Gjenstanden er af den Bigtighed, som den virkeligt er med Hensyn til Finantsfager, saa gjør ethvert af Landstthingets Medlemmer sig ikke alene bekendt med Lovforslaget, men følger ogsaa stadigt Gangen af Forhandlingerne i Folkethinget. Det troer jeg da idetmindste, og jeg kan i alt Fald svare for mig selv. Jeg troer ogsaa, at man vil være bedre forberedt, og med en endnu mere begrundet Mening om Sagen vil kunne ytre sig i et Udvalg, naar Sagen saaledes er fremmet, end naar man nu gaar til den.

Wessely: Jeg skulde blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, saavidt jeg har opfattet den ærede Formands Forslag, saa gif det ud paa, ved at vælge et staaende Udvalg med Hensyn til Landets Pengevæsen, paa en Maaade at paalægge de Medlemmer, som kom ind i dette Udvalg, at gjøre sig bekendte med alle de Lovforslag, som vedrørte den omtalte Sag. Derved oppaaede man, at, naar disse Medlemmer, som satte sig ind i den, troede, at der kunde være Dplysninger nødvendige med Hensyn til de Spørgsmaal, som forelaae, vilde der være Tid til at indhente disse Dplysninger, ligesom ogsaa, naar det er et Udvalg af Forsamlingen, der ønsker Dplysninger, dettes Medlemmer kunne hen-

vende sig, hvor de ville, og de ville da med Beredvillighed erholde dem. Hvorvidt Saadant er Tilfældet, naar et enkelt Medlem gjør det, er mig ikke aldeles klart.

Borgen: Jeg vil blot tillade mig at spørge den høitærede Formand, om Meningen var, at det Udvalg, som saaledes blev nedsat, beständig skulde bestaae af det Antal, hvormed det nu blev nedsat, eller om det ikke, naar f. Ex. Finantsloven bliver forelagt, kunde forstærkes af andre Medlemmer, som ikke oprindeligt vare deri. Jeg antager nemlig, at et saadant Udvalg fornemmeligt vil være bestemt til at behandle Finantsloven og hvad dermed nærmest staaer i Forbindelse.

Formanden: En saadan Ret til at forstærke Udvalg er jo hjemlet i Forretningsordenen.

Borgen: Ja, paa Udvalgets Andragende; men, skulde det ikke være hensigtsmæssigt ogsaa forud at bestemme, at der af Thingets Medlemmer skulde træde en Forstærkning til, med mindre man strax i Begyndelsen vilde sætte Udvalget saa talrigt, at det ikke behøvedes?

Drif: Det forekommer mig, at Valget af Medlemmer af et saadant Udvalg tildeels vil afhænge af, i hvilken Skikkelse Finantsloven kommer fra Folkethinget til Landstthinget, og jeg maa derfor aldeles understøtte de Uttringer, som den 2den Landstthingmand for 1ste Kreds (Treschow) har fremsført angaaende dette Anliggende, idet jeg holder for, at det vist er for tidligt at udnævne et saadant Udvalg.

Blechingberg: Jeg maa tillige gjøre opmærksom paa, at et saadant Udvalgs Virksomhed vil i høi Grad lammes derved, at de utrykte Documenter af stor Bigtighed, som foreligge Folkethinget, ikke, saavidt jeg tænner, kunne være tilgængelige til samme Tid for Udvalget.